

РЕШЕНИЕ

№ 37670

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7321** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от юрисконсулт - пълномощник на председателя на Комисията за противодействие на корупцията, срещу РЕШЕНИЕ № 1610/30.04.2025 г., постановено по НАХД № 1204/2025 г. на Софийски районен съд, НО, 109^{-ти} състав. С решението е отменено издаденото от касатора **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № КПК-НП-378/07.11.2024 г., с което на Д. М. Д., в качеството му на общински съветник в Общински съвет - Д. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 1 000 лв., на основание чл. 115, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията, за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 2, вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от същия закон. На основание чл. 63, ал. 2, т. 2 ЗАНН, след като приел да е извършено вмененото административно нарушение, но следва да се приложат разпоредбите на чл. 28 и чл. 63, ал. 4 от ЗАНН Съдът е предупредил Д. М. Д., че при извършване на друго нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

С касационна жалба се твърди, че решението е неправилно и необосновано. Искането е за отмяната му и за потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът е представляван от юрисконсулт, който: поддържа жалбата; не заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и не възразява за прекомерност на адвокатското, възстановяването на което е предявено от адв. Я. с представения

писмен отговор на касационната жалба. Обръща внимание, че подаването на декларацията е след вече започнала проверка от Комисията за противодействие на корупцията.

Ответникът не се явява и не е представляван. В писмен отговор упълномощеният адвокат излага становище за неоснователност на касационната жалба. Заявена е претенция за възстановяване разноски за адвокатско възнаграждение, като е приложен договор за правна помощ.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Проверената по време на съдебното следствие и възприета от въззивния съд фактическа обстановка му дала основание да приеме, че: в качеството си на общински съветник в Общински съвет – Д. Д. М. Д. е бил задължено лице (чл. 6, ал. 1, т. 32 ЗПК) и по силата на чл. 52, ал. 1, т. 2, вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 с.з. е бил задължен да подаде декларация за имущество и интереси, в срок до 15 май, 2024 г. за предходната календарна 2023 година, но декларацията е подадена след изтичане на законоустановения срок – на 26.07.2024 г., чрез лицензиран пощенски куриер; административнонаказателната отговорност на Д. Д. е ангажирана правилно, за извършено нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 2, вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 ЗПК. За да отмени наказателното постановление Съдът е изложил мотиви за квалифициране случая като „маловажен“ и предупредил нарушителя, че при извършване на друго нарушение от същия вид, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, ще му бъде наложено административно наказание.

Тези мотиви се споделят изцяло от настоящата касационна съдебна инстанция, която отбелязва и следното.

Законът за противодействие на корупцията с това наименование, е в сила от 06.10.2023 г. Според § 4 от ПЗР „Задължените лица, подали встъпителни декларации по реда на отменените разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, не подават нови встъпителни декларации след влизането в сила на този закон. Те подават декларации при условията и по реда на този закон в сроковете по чл. 52“. В процесните АУАН и НП, както и в представената административнонаказателна преписка липсват данни и констатации за това, кога Д. М. Д. е встъпил в задълженията си на общински съветник, съответно кога е подал встъпителната си декларация, за да бъде преценено дали е дължал подаването на декларация, с оглед разпоредбата на чл. 52, ал. 1, т. 2, предл. второ ЗПК.

Дефиницията за „маловажен случай“ (§ 1, ал. 1, т. 4 ДР ЗАНН) „е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид“. В обхвата на чл. 28 ЗАНН се включват всички по вид и степен на засягане на обществените отношения нарушения, обявени за административни такива. Преценката за маловажност включва, освен съобразяване на конкретни за случая

фактически обстоятелства, така и степента на обществена опасност, липсата или незначителността на причинени (ако има такива) общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. В случая нарушението е маловажно, защото санкционираното лице е подало декларация, макар и след като е започнала контролната проверка, като впоследствие не се твърди да са констатирани несъответствия между декларираните данни и имущественото му състояние. Мотивите на въззивния съд в този смисъл се споделят.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност (чл. 63д ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 АПК) на претенцията на ответника за възстановяване на разноските за адвокат, в размер на 1 200 лева, които следва да бъдат присъдени изцяло, при липса на възражение по чл. 63д, ал. 2 ЗАНН.

Предвид изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, V^{ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1610/30.04.2025 г., по НАХД № 1204/2025 г. на Софийския районен съд, НО, 109^{ти} състав.

ОСЪЖДА КОМИСИЯТА ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА да възстанови на Д. М. Д. – ЕГН: [ЕГН] разноските за възнаграждение за адвокат, в размер на 1200 лв. (хиляда и двеста лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

